

Liturgie voor de gezamenlijke avonddienst op zondag 5 januari 2025, in de Gereformeerde Kerk om 19.00 uur.

Voorganger: Prop. J.P. Bredenhoff (Wierden)

Lied voor de dienst: ELB 185: 'Leer mij Uw weg'

1. Leer mij Uw weg, o Heer,
leer mij Uw weg.
Schenk van Uw kracht mij meer,
leer mij Uw weg.
Houd mij in evenwicht,
dat 'k voor Uw aangezicht,
wandel in 't volle licht,
leer mij Uw weg.

2. Als vrees soms 't hart benauwt,
leer mij Uw weg.
Als zorg mijn dank verflauwt,
leer mij Uw weg.
Help mij in vreugd en pijn,
noodweer of zonneshijn
steeds blij in U te zijn,
leer mij Uw weg.

3. Hoe ook mijn toestand wordt,
leer mij Uw weg.
't Leven zij lang of kort,
leer mij Uw weg.
Is dan mijn loop volbracht,
vrees ik geen dood of macht,
daar mijn ziel U verwacht,
leer mij Uw weg.

4. Wat ook dit leven brengt,
Hij is nabij.
't Zij 't vreugd of droefheid schenkt,
Hij is nabij.
Hoe sterk ook satans macht,
Jezus geeft licht en kracht
ieder, die Hem verwacht;
Hij is nabij.

Voorzang: Psalm 84: 1 en 5

1. Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,
het huis waar Gij uw naam en eer
hebt laten wonen bij de mensen.
Hoe brand ik van verlangen om
te komen in uw heiligdom.
Wat zou mijn hart nog liever wensen
dan dat het juichend U ontmoet
die leven zijt en leven doet.

5. O Here, ons schild van omhoog,
zie neder met een gunstig oog
op uw gezalfde in uw tempel.
Een dag in uw paleis is meer
dan duizend elders. Ik verkeer
veel liever need'rig aan uw drempel
dan dat ik aanzit, hooggeacht
waar men den Here God veracht.

Votum en Groet

Psalm 105: 17 en 18

17. Hij was het die zijn volk bevrijdde,
zijn uitverkoornen veilig leidde.
Zo trokken zij het diensthuis uit
met dans en zang bij trom en fluit,
en erfden het beloofde land,

de arbeid van der heid'nen hand.

18. Die gunst heeft God zijn volk bewezen,
opdat het altoos Hem zou vrezen,
zijn wet betrachten en voortaan
volständig op zijn wegen gaan.
Prijs God om al zijn majesteit.
Hij leidt ons tot in eeuwigheid.

Geloofsbelijdenis

Gezang 399:1

1. Wij loven U, o God, belijden U als Heer.
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.
U zingen alle heem'len, serafs, machten, tronen,
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen:
Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen,
wiens grootheid aard' en hemel heerlijk openbaren!

Schriftlezing: Genesis 11: 27- 12:7 (HSV)

Nageslacht van Terah

[27] Dit zijn de afstammelingen van Terah: Terah verwekte
Abram, Nahor en Haran; en Haran verwekte Lot.

[28] Haran stierf tijdens het leven van zijn vader Terah, in zijn
geboorteland, in Ur van de Chaldeeën.

[29] En Abram en Nahor namen zich vrouwen; de naam van
Abrams vrouw was Sarai, en de naam van Nahors vrouw was
Milka, een dochter van Haran, de vader van Milka en Jiska.

[30] Sarai nu was onvruchtbaar; zij had geen kind.

[31] En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de
zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van
zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de
Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen
tot Haran en bleven daar wonen.

[32] De dagen nu van Terah waren tweehonderdvijf jaar, en
Terah stierf in Haran.

De roeping van Abram

[1] De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal.

[2] Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

[3] Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

[4] Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.

Aankomst in Kanaän

[5] Abram nu nam Sarai, zijn vrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezittingen die ze verworven hadden, en de mensen die zij in Haran verkregen hadden; en zij gingen weg om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen in het land Kanaän.

[6] En Abram trok door dat land heen tot aan de heilige plaats bij Sichem, tot de eik van More. De Kanaänieten woonden toen in dat land.

[7] Toen verscheen de HEERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.

Gebed

Psalm 78: 2 en 19

2. Laat ons wat onze vaders vertelden doorgeven en aan onze kind'ren melden.
't Getuigenis aan Israël geschonken,
het heil dat van de hemel heeft geklonken,
het is een licht dat ons ten leven leidt, -
ons en alwie door ons wordt ingewijd.

19. Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,
God liet hen in zijn heilig land intreden,
rondom de berg die Hij zich had verworven.
Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven,
een erfdeel toegemeten in een land,
aan 't heidendom onteigend door zijn hand.

Verkondiging: *'Heel de weg leidt mij mijn Heiland'*

Gezang 291: 2

2. Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

Inzameling van de liefdegaven

Dankgebed

Lied: ELB 413: 1, 3 en 4: *'Lichtstad met uw paarlen poorten'*

1. Lichtstad met uw paarlen poorten,
Wond're stad zo hoog gebouwd
Nimmer heeft men op deez' aarde,
Ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
Luist'ren naar zijn liefdestem.
Daar geen rouw meer en geen tranen
In het nieuw Jeruzalem.

3. Schoon tehuis voor moede pelgrims

Komend uit de zand-woestijn,
Waar zij rusten van hun werken
Bij de springende fontein.

Refrein.

4. Wat een vreugde zal dat wezen

Straks vereend te zijn met Hem
In die stad met paarlen poorten
In het nieuw Jeruzalem.

Refrein.

Zegenbede